

Overleg Ouderenorganisaties Amsterdam

p/a PCOB

Plantage Middenlaan 14

1018 DD Amsterdam

E-mail: ooa-amsterdam@kpnplanet.nl

De Wethouder Zorg van de gemeente Amsterdam,
de heer Eric van der Burg
Postbus 202,
1000 AE Amsterdam

Amsterdam, 10 januari 2012

Onderwerp: WMO beleidsplan 2012-2016

Geachte heer van der Burg,

Hierbij ontvangt u de reactie van het Overleg Ouderenorganisaties Amsterdam (OOA) op het conceptbeleidsplan WMO 2012-2016.

Het beleidsplan is duidelijk en consistent.

Het OOA stelt vast dat het concept WMO beleidsplan 2012-2016 duidelijk is en consistent.

Het plan hanteert zes basisprincipes:

- * Amsterdammers zijn zelf verantwoordelijk. Zij zorgen voor zichzelf en voor elkaar en wie hulp nodig heeft organiseert dit in principe zelf. Ook dient men zelf de kans op hulpbehoefendheid of op een ziekte te verminderen door gezond te leven.
- * Amsterdammers helpen elkaar. De gemeente stimuleert het vrijwilligerswerk. Dit geldt ook voor de 65plussers. Iedereen, van jong tot oud, wordt uitgenodigd om hulp te bieden aan kwetsbare Amsterdammers en de leefbaarheid in onze stad te bevorderen.
- * Kwetsbare groepen krijgen prioriteit. Voor wie zich niet kan redden is ondersteuning mogelijk, maar hierbij geldt dat allereerst wordt gekeken naar de eigen kracht en die van de sociale omgeving en of er algemene of collectieve voorzieningen kunnen worden ingezet. Pas in laatste instantie is er de mogelijkheid om individuele professionele hulp te krijgen.
- * De gemeente stimuleert eigen verantwoordelijkheid. Wie ondersteuning nodig heeft dient dit zelf aan te vragen. "We gaan uit van een dienstverlenende gemeente die het vinden van eigen oplossingen stimuleert..." (op.cit. blz.6)
- * Eén Amsterdam. Stad en stadsdelen formuleren gezamenlijk een minimumniveau aan WMO-diensten. Met zorgverzekeraars, woningcorporaties, vrijwilligersorganisaties enzovoorts wil de gemeente intensief samenwerken.
- * Continuïteit is belangrijk. Scherpe keuzes moeten er voor zorgen dat zij, die steun echt nodig hebben, hierop kunnen rekenen. Deze garantie is duurzaam, en geldt dus ook als het WMO-budget krimpt en als de stadsdelen zouden worden opgeheven.

De doelgroep van de WMO is breder dan in het beleidsplan wordt aangegeven.

Ouderen worden her en der in het beleidsplan genoemd als doelgroep voor beleid. Hierbij gaat het om ouderen die kwetsbaar zijn of op korte termijn kwetsbaar dreigen te worden. Het begrip "kwetsbaarheid" wordt dan geassocieerd met lichamelijke of geestelijke gebreken. Terwijl ook de hoogbejaarden die geen echte lichamelijke of geestelijke gebreken vertonen, kwetsbaar zijn, louter en alleen omdat zij sociaal geïsoleerd dreigen te

geraken. In 2008 was naar schatting 14% van de Amsterdammers sociaal sterk geïsoleerd (*Gemeente Amsterdam, Dienst Onderzoek en Statistiek, Basismeetset 2011, blz.203*). Aangenomen mag worden dat dit percentage bij de hoge leeftijdsklassen aanmerkelijk hoger is. Sociaal isolement kan leiden tot verlies van belangstelling voor de omgeving, vervolgens verlies van de belangstelling voor het eigen welzijn, en tenslotte tot geestelijke en lichamelijke verwaarlozing. Een preventieve aanpak kan het ontstaan van problemen voorkomen of minder ernstig maken. Van burgers van een solidaire stad mag worden verwacht dat er aandacht is voor alle Amsterdammers, ook zij die leven in sociaal isolement. Hoe deze groep eruitziet en moet worden benaderd moet worden onderzocht.

Het beroep op de Amsterdammers, en zeker ook de vitale zestigplussers, om hun kwetsbare mede-Amsterdammers te helpen moet worden versterkt.

Er zijn nu al veel mantelzorgers en vrijwilligers, al dan niet geregistreerd bij de gemeente, die klaarstaan voor mensen die het moeilijk hebben en die hulp behoeven. Veel van deze mantelzorgers en vrijwilligers zijn zwaar- of zelfs overbelast. Daarom moet een krachtiger beroep worden gedaan op de verantwoordelijkheidszin van Amsterdammers die nog geen mantelzorger of vrijwilliger zijn. Dat geldt ook voor vitale zestigplussers. Natuurlijk: hebben velen van hen bemoeienis met zorg voor kleinkinderen of (schoon)ouders. Maar er zijn er ook die dit niet hebben. Deze ouderen moeten worden aangespoord zich verantwoordelijk te voelen voor hun kwetsbare stadgenoten. Ook hier is onderzoek nodig: waar zit deze potentie, hoe boren we deze potentie aan? Daarbij dient wel voorop te staan, dat een ieder recht heeft op eigen regie. Een door anderen opgedrongen vrijwillige ondersteuning zal averechts werken.

De belangrijke thema's: koopkracht, zorg, huisvesting, mobiliteit, welzijn.

Deze thema's liggen alle vijf steeds in het vizier als het gaat om het duiden van het welzijnsniveau van de Amsterdamse bevolking. We beperken ons in deze reactie tot zorg en welzijn, in het volle bewustzijn dat deze thema's elkaar ten dele overlappen en dat de andere thema's ook van belang zijn. .

Wat de zorg betreft is er de vrees dat het opknippen van de aanbesteding en gunning van de integrale zorg in losse componenten verzorging, maaltijdverstrekking, huisvesting en welzijn leidt tot versnippering en kwaliteitsverlies.

Wat het thema welzijn betreft moeten wij vaststellen dat het beleidsplan geen inzicht biedt in de mate waarin de welzijnsvoorzieningen in de stad wegbezuinigd worden. Wij maken ons grote zorgen over deze ontwikkeling. Daardoor worden de ouderen zwaar getroffen. Daarbij is een ontwikkeling zichtbaar dat de welzijnsvoorzieningen op een zakelijker wijze worden georganiseerd. Deze professionalisering en verzakelijking staat vaak op gespannen voet met het enthousiasme dat nodig is om vrijwilligers bij deze voorzieningen betrokken te houden.

Hoogachtend,

KBO	(Katholieke Bond van Ouderen)
NOAR	(Netwerk Ouderen Advies Raden)
NOMA	(Nederlandse bond Oudere Migranten Actief)
PCOB	(Protestants Christelijke Ouderen Bond)
WOUW	(Netwerk van maatschappijkritische 50+vrouwen)

namens deze,
Erik van Geijn